

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XII — Nr. 191

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 4 mai 2000

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE		318.	— Hotărâre pentru aprobarea Strategiei militare a României 3-15
140.	— Decret privind numirea în funcție a unor judecători financiari..... 1		
142.	— Decret privind numirea în funcția de președinte al Curții Supreme de Justiție 2		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		323/R.T.	— Ordin al ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului pentru aprobarea prețului mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior 16
270.	— Hotărâre pentru aprobarea schimbului de note verbale intervenit între Ministerul Afacerilor Externe din România și Ambasada Japoniei la București la 16 noiembrie 1999..... 2-3		

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind numirea în funcție a unor judecători financiari

În temeiul art. 94 lit. c) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și al art. 105 alin. (1) din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, având în vedere propunerile plenului Curții de Conturi,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se numesc în funcția de judecător financiar următorii:

— Iovănaș Eugenia	— Colegiul juridicțional Arad	— Lazăr Mihaela Maria	— Colegiul juridicțional Satu Mare
— Boncu Teofil	— Colegiul juridicțional Gorj	— Diculescu Ion	— Colegiul juridicțional Ialomița.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 27 aprilie 2000.
Nr. 140.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
privind numirea în funcția de președinte
al Curții Supreme de Justiție

În temeiul art. 94 lit. c) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, al art. 12 din Legea Curții Supreme de Justiție nr. 56/1993, republicată, precum și al art. 88 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată,

având în vedere propunerile Consiliului Superior al Magistraturii,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Domnul Paul Florea se numește în funcția de președinte al Curții Supreme de Justiție.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

EMIL CONSTANTINESCU

București, 27 aprilie 2000.

Nr. 142.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE**
pentru aprobarea schimbului de note verbale intervenit
între Ministerul Afacerilor Externe din România și Ambasada Japoniei la București
la 16 noiembrie 1999

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Art. 1. — Se aprobă schimbul de note verbale, care a avut loc la București la 16 noiembrie 1999 între Ministerul Afacerilor Externe din România și Ambasada Japoniei la București, prin care s-a adus la cunoștință înființarea Băncii Japoneze pentru Cooperare Internațională prin fuziunea dintre Banca de Export-Import a Japoniei și Fondul pentru Cooperare Economică Internațională.

Art. 2. — Acordurile pe care România le-a încheiat până în prezent cu Banca de Export-Import a Japoniei și cu Fondul pentru Cooperare Economică Internațională se vor aplica în viitor având ca partener Banca Japoneză pentru Cooperare Internațională.

PRIM-MINISTRU

MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:

Ministru de stat,
ministrul afacerilor externe,

Petre Roman
p. Ministrul finanțelor,
Sebastian Vlădescu,
secretar de stat

București, 17 aprilie 2000.

Nr. 270.

Nr. 90/99

AMBASADA JAPONIEI LA BUCUREȘTI

Ambasada Japoniei prezintă complimentele sale Ministerului Afacerilor Externe al României și are onoarea să îl informeze, în numele Guvernului Japoniei, că Banca de Export-Import a Japoniei (JEXIM) și Fondul pentru Cooperare Economică Internațională (OECE) au fuzionat în Banca Japoneză pentru Cooperare Internațională (JBIC) de la data de 1 octombrie 1999, pe baza unei legi interne care a fost aprobată de Dieta Japoneză în ultima ședință a acesteia și care a intrat în vigoare la data de 16 aprilie 1999.

JBIC a preluat de la înființarea sa toate drepturile și obligațiile existente ale JEXIM și ale OECE. Descrierea JBIC și fuziunea sunt prezentate în anexă. Deoarece JBIC este succesorul juridic al JEXIM și al OECE, Ambasada Japoniei are onoarea să confirme că toate drepturile și obligațiile, inclusiv beneficiile și privilegiile pe care le aveau JEXIM și OECE în relațiile lor cu România, au fost transferate către JBIC de la data de 1 octombrie 1999. Aceste drepturi și obligații le includ și pe cele prevăzute în Convenția dintre Japonia și România pentru evitarea dublei impuneri, cu referire la impozitul pe venit.

Ambasada Japoniei are onoarea să solicite Guvernului României să binevoiască să confirme conținutul menționat mai sus.

Ambasada Japoniei profită de această ocazie pentru a reînnoi asigurarea celei mai înalte considerații Ministerului Afacerilor Externe al României.

București, 16 noiembrie 1999.

Ministerului Afacerilor Externe al României

Nr. G(02)5269

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE AL ROMÂNIEI

Ministerul Afacerilor Externe al României prezintă complimentele sale Ambasadei Japoniei la București și are onoarea să se refere la ultima Notă verbală nr. 90/99 din data de 16 noiembrie 1999.

Ministerul Afacerilor Externe al României are onoarea să informeze Ambasada Japoniei la București că Guvernul României nu are obiecții la conținutul respectivei note verbale.

Ministerul Afacerilor Externe al României profită de această ocazie pentru a reînnoi asigurarea celei mai înalte considerații Ambasadei Japoniei la București.

București, 16 noiembrie 1999.

Ambasadei Japoniei la București

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE****pentru aprobarea Strategiei militare a României**

În temeiul art. 107 din Constituția României și al art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 52/1998 privind planificarea apărării naționale a României,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Strategia militară a României — Securitate militară prin: capacitate defensivă credibilă; restructurare și modernizare; parteneriat operațional intensificat; integrare graduală.

PRIM-MINISTRU

MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU Contrasemnează:Ministrul apărării naționale,
Sorin Frunzăverde

București, 20 aprilie 2000.

Nr. 318.

STRATEGIA MILITARĂ A ROMÂNIEI

SECURITATE MILITARĂ PRIN: CAPACITATE DEFENSIVĂ CREDIBILĂ; RESTRUCTURARE ȘI MODERNIZARE; PARTENERIAT OPERAȚIONAL INTENSIFICAT; INTEGRARE GRADUALĂ

INTRODUCERE

Strategia militară a României este documentul de bază al armatei, care cuprinde obiectivele și opțiunile fundamentale privind îndeplinirea, prin mijloace și pe căi de acțiune militare, a politicii de apărare a statului român. Ea stabilește locul și rolul armatei României în cadrul eforturilor de realizare a obiectivelor prevăzute în Strategia de securitate națională și în Carta Albă a Guvernului, privind securitatea și apărarea națională.

Strategia militară constituie documentul fundamental care orientează activitatea armatei României în primii ani ai secolului următor.

Misiunea principală a armatei este de a garanta cetățenilor României respectarea strictă a drepturilor omului într-un stat suveran, independent, unitar și indivizibil, angajat activ în procesul de integrare europeană și euroatlantică, în condițiile unui regim politic bazat pe democrația constituțională, sub un strict control democratic civil asupra forțelor armate. Pentru îndeplinirea acestei misiuni organismul militar este și va fi subordonat exclusiv voinței poporului român.

În aceste condiții armata României trebuie să fie pregătită să prevină, să descurajeze și, dacă este necesar, să înfrângă un eventual agresor care ar amenința și ar atenta la securitatea statului român, concomitent cu asigurarea capacității de a participa la prevenirea conflictelor, la gestionarea crizelor și la apărarea colectivă în plan regional.

Strategia militară a țării noastre a fost elaborată pe următoarele considerente: România nu are inamici declarați, se bucură de relații pașnice cu vecinii, iar probabilitatea apariției, pe termen scurt și mediu, a unei amenințări militare majore la adresa securității sale este minimă. Strategia este, în mod evident, defensiv-activă. Esența strategiei cuprinde patru concepte strategice.

Primul concept — CAPACITATEA DEFENSIVĂ CREDIBILĂ — presupune o permanentă capacitate de reacție, eficientă și adecvată, la riscurile existente și probabile din mediul de securitate. Pe baza unei evaluări realiste a riscurilor trebuie să menținem permanent forțe credibile, suficiente cantitativ și pregătite la nivelul standardelor moderne.

Cel de al doilea concept — RESTRUCTURAREA ȘI MODERNIZAREA — constă, în primul rând, în realizarea unor structuri adecvate, mai reduse ca dimensiuni, mai compacte, suple și flexibile, capabile să fie dislocate rapid și apte să dispună de resurse corespunzătoare pentru susținerea efortului militar și, în al doilea rând, în creșterea calității înzestrării atât prin modernizarea unei părți din echipamentul existent, cât și prin achiziții de echipamente noi.

Prin aceasta se urmăresc atât înzestrarea cu tehnică militară modernă, cât și realizarea în ansamblu a «Forței Proiect—2005», proces care va cuprinde, într-o primă fază (2000—2003), redimensionarea armatei și stabilirea noii structuri a forței, formarea liderilor, profesionalizarea personalului, modernizarea și standardizarea pregătirii. În această fază vom derula numai acele programe de înzestrare care au finanțarea asigurată, celelalte achiziții urmând să fie reeșalonate. În faza a doua (2004—2007) vom pune accent pe modernizarea înzestrării cu tehnică de luptă, cu echipamente de sprijin și protecție a mijloacelor de acțiune, specifice câmpului de luptă al secolului al XXI-lea.

Cel de al treilea concept — PARTENERIATUL OPERAȚIONAL INTENSIFICAT — se bazează pe parteneriatele speciale, bilaterale și multilaterale și pe dezvoltarea altora care servesc la întărirea securității naționale.

Cel de al patrulea concept — INTEGRAREA GRADUALĂ — constă în accelerarea procesului de aderare la structurile militare europene și euroatlantice și este condiționat de interoperabilizarea treptată a armatei noastre cu armatele statelor membre, fapt ce va permite României să își ocupe locul dorit și meritat în cadrul comunității internaționale. Un mediu de securitate colectivă reprezintă cel mai bun mijloc de a ne proteja interesele naționale în secolul al XXI-lea.

MEDIUL DE SECURITATE

Amenințarea cu o confruntare militară majoră în Europa s-a diminuat în mod semnificativ. O dată cu colapsul regimurilor comuniste România se confruntă cu o perioadă de tranziție, care prezintă atât aspecte favorabile, cât și provocări.

Paralel cu progresele cooperării și integrării au loc procese perturbatoare la adresa securității, cum sunt fragmentarea, marginalizarea sau izolarea unor actori internaționali. În lipsa dialogului conflictele tind să dobândească un caracter internațional, antrenând utilizarea forței militare și creând pericole la adresa securității statelor, cu consecințe în plan regional și global. Toate statele participante la edificarea securității europene s-au angajat să adopte măsuri pentru întărirea cooperării, creșterea stabilității și reducerea posibilității izbucnirii unui conflict armat. Mediul de securitate oferă, pe termen scurt, ocazia favorabilă de pregătire pentru integrarea în Alianța Nord-Atlantică. România și-a demonstrat clar angajamentul său în această direcție. Punerea în practică a acestei voințe de integrare a fost și este, în mod constant, unul dintre obiectivele noastre strategice. România trebuie să valorifice această oportunitate.

România nu consideră nici un stat ca potențial inamic. În prezent există o instabilitate regională care poate determina accentuarea riscurilor pe termen mediu și lung. Spiritul de deschidere, de parteneriat și de cooperare în Europa contribuie la întărirea tendinței de stabilitate. Armata României joacă un rol activ în dezvoltarea cooperării cu armatele altor state, pentru a susține întărirea încrederii și stabilității. Actualul mediu de securitate permite realizarea reformei armatei noastre în cadrul unor limite de risc acceptabile. Într-un mediu de securitate contradictoriu, complex, dinamic și incert condițiile economico-financiare existente în România și în alte state din regiune reprezintă o sursă potențială de instabilitate. Aceasta ar putea întârzia efectele pozitive ale evoluției în plan regional și ar accentua tendințele negative.

În acest context armata noastră trebuie să fie pregătită să răspundă provocărilor începutului secolului al XXI-lea, care se manifestă cu precădere în spațiul de interes strategic militar al României. Acest spațiu este variabil în funcție de evoluția mediului de securitate, de interesele naționale și este determinat atât de existența surselor active sau potențiale de generare a unor crize critice, a căror rezolvare obligă la folosirea forței armate, cât și de prezența oportunităților care trebuie atrase în sprijinul promovării obiectivelor militare naționale. România este situată la interferența a patru evoluții strategice, dezvoltate în spațiile: central-european — viitor pol de prosperitate regională; sud-est european — generator de instabilitate; al Comunității Statelor Independente — aflat în criză de identitate — și cel al Mării Negre — care constituie atât zonă de importanță strategică pentru flancul sudic al NATO, cât și spațiu de tranzit pentru sursele energetice din Asia Centrală.

FACTORI DE RISC

În prezent riscul izbucnirii unei confruntări militare majore rămâne redus. Totuși există riscuri regionale și locale, nonmilitare și militare, dificil de prevăzut și de apreciat și care ar putea evolua în amenințări. Acestea pot fi clasificate în riscuri regionale, asimetrice, transnaționale și în evenimente neprevăzute.

Riscurile regionale cuprind: dezechilibre strategice în potențialele militare din spațiul de interes strategic al României; prezența unor tensiuni și conflicte militare care se pot extinde; prelungirea unor dificultăți economico-sociale care afectează direct potențialul militar și care erodează autoritatea instituțiilor naționale de conducere ale statului; posibilitatea apariției unor disfuncționalități în sistemele financiare, informatice, energetice, de comunicații și telecomunicații ale statelor, precum și rivalitățile politico-militare dintre acestea.

Riscurile asimetrice cuprind acele strategii sau acțiuni deliberat îndreptate împotriva statului român, care folosesc procedee diferite de lupta clasică, vizând atacarea punctelor vulnerabile ale societății civile, dar care pot afecta direct sau indirect și forțele armate. Ele se referă la: expansiunea

rețelilor și activităților teroriste; proliferarea și diseminarea necontrolată a tehnologiilor și materialelor nucleare, a mijloacelor de distrugere în masă, a armamentelor și a altor mijloace letale neconvenționale; războiul informațional; izolarea României în societatea globală, bazată pe informație, din cauza lipsei infrastructurii specifice. Astfel de riscuri includ întreruperea fluxului esențial de informații, propagarea unei imagini deformate privind societatea democratică românească, modul de respectare de către România a tratatelor sau acordurilor internaționale, limitarea accesului la resursele strategice, degradarea mediului și existența în proximitatea frontierelor naționale a unor obiective cu un grad ridicat de risc.

Riscurile transnaționale, după cum o arată și denumirea, depășesc granițele dintre state. Unele dintre acestea pot fi generate de grupuri care promovează separatismul sau extremismul; altele își au originea în disputele interetnice, în rivalitățile religioase și încălcarea drepturilor omului. Crima organizată, traficul ilegal de droguri, arme și de materiale strategice reprezintă riscuri noi. Evenimentele recente evidențiază consecințele nefaste ale fluxurilor masive de refugiați.

Evenimentele neprevăzute se referă la riscurile plasate în domeniul incertitudinii și sunt bazate pe factori obiectivi și subiectivi. Relațiile internaționale bune, existente în prezent, s-ar putea schimba sau deteriora. Regiunea noastră nu este ferită de dezastre naturale: inundații, secetă și cutremure.

Consecințele riscurilor la adresa securității naționale în planul apărării sunt extrem de important de evaluat. Neidentificate, nedefinite și necontracarate oportun, aceste riscuri pot avea consecințe care se vor manifesta izolat sau, mult mai probabil, cumulat. Dintre acestea trebuie menționate: pierderea credibilității României ca țară angajată ferm în integrarea europeană și euroatlantică; dezorganizarea sistemelor de conducere și de execuție (politic, economico-financiar și militar) la nivel național sau în anumite zone de operațiuni, conducând la scoaterea totală sau parțială a țării din circuitul informațional regional și mondial; eșecul procesului de reformă; scăderea nivelului de trai al populației sub limita suportabilă și diminuarea potențialului biologic al resurselor umane; scăderea moralului populației și a încrederii în factorii de conducere; tulburări interne, cu efect direct asupra stabilității democratice a României; diminuarea capacității combative a forțelor armate și compromiterea credibilității armatei ca forță de prevenire, descurajare și de zădărniciere a unei eventuale agresiuni; limitarea în timp și în spațiu a capacității de ripostă a forțelor armate în timp de criză și de război; știrbirea independenței și suveranității naționale, cu efecte directe asupra menținerii unității și integrității teritoriale a statului român.

Pentru diminuarea efectelor riscurilor sunt necesare măsuri ferme și oportune. Amânarea lor va accentua riscurile și va mări costul acțiunilor viitoare. Pentru a răspunde adecvat la întreaga gamă de riscuri trebuie să dispunem la

timp de forțele necesare, cu un înalt nivel al capacității acționale. Prin structura, dotarea și pregătirea sa armata României nu este pregătită pentru a contracara riscurile de ordin economico-social și are capacități limitate pentru contracararea riscurilor asimetrice și transnaționale. Pe baza deciziei autorității naționale de comandă armata va coopera cu celelalte elemente ale sistemului apărării naționale, specializate în combaterea acestor riscuri.

INTERESELE NAȚIONALE ȘI OBIECTIVUL FUNDAMENTAL AL APĂRĂRII NAȚIONALE

Interesele naționale ale României, prezentate în Strategia de securitate națională, sunt întemeiate pe: garantarea și promovarea drepturilor și libertăților fundamentale și a siguranței cetățenilor României; consolidarea unui regim politic democratic, bazat pe respectarea Constituției și pe supremația legii; asigurarea existenței statului național român, suveran și independent, unitar și indivizibil; sprijinirea legăturilor cu românii din afara granițelor țării, pentru conservarea identității lor; participarea României la asigurarea securității și stabilității în Europa.

Obiectivul fundamental al apărării naționale a României îl constituie realizarea capacității militare necesare și adecvate pentru apărarea suveranității și independenței naționale, a integrității și unității teritoriale, a democrației constituționale și a statului de drept.

OBIECTIVELE MILITARE NAȚIONALE

În vederea îndeplinirii acestui deziderat fundamental Strategia militară a României definește următoarele obiective militare naționale:

- prevenirea conflictelor și gestionarea crizelor care ar putea afecta direct securitatea militară a României; sprijinirea autorităților publice în caz de urgențe civile și prin acțiuni cu caracter umanitar;
- prevenirea, descurajarea și zădărnicierea unei eventuale agresiuni armate împotriva României;
- sporirea contribuției la stabilitatea regională prin participarea la prevenirea conflictelor, gestionarea crizelor și apărarea colectivă, precum și la acțiuni cu caracter umanitar;
- integrarea graduală în structurile militare ale NATO.

În vederea promovării și apărării intereselor României și pentru realizarea obiectivelor de securitate națională, prin utilizarea adecvată a mijloacelor militare trebuie să prevenim, să descurajăm și să zădărniciim o eventuală agresiune, independent sau în cooperare cu partenerii și cu viitorii aliați. Totodată se impune intensificarea eforturilor consacrate integrării în NATO, pentru a beneficia de avantajele participării la apărarea colectivă. Pentru a fi credibilă armata trebuie să devină interoperabilă cu forțele armate ale NATO și să dispună de structuri modulare, mobile, eficiente și moderne. Prin continuarea actualelor parteneriate

strategice, multilaterale și bilaterale, precum și prin dezvoltarea altora vom crea condiții favorabile întăririi securității în regiune și vom facilita modernizarea armatei. În acest mod armata noastră va deveni un factor de stabilitate regională și un participant activ la securitatea și la pacea europeană.

PRINCIPII STRATEGICE

Forțelor armate ale României le revin, ca sarcină majoră, promovarea și protecția intereselor naționale vitale și a celor de importanță majoră, garantarea și apărarea suveranității, independenței, integrității teritoriale și a unității statului român, democrației constituționale și a statului de drept. Acestea sunt, de asemenea, chemate să mențină libertatea de acțiune a României în relațiile cu alte state, să asigure participarea activă a statului român la gestionarea situațiilor de criză și să sprijine autoritățile locale în situații de urgențe civile (dezastre naturale, accidente industriale, alte situații excepționale).

Potrivit opțiunilor politico-militare fundamentale ale statului român și tradițiilor naționale, Strategia militară a României se bazează pe principiul neagresiunii și are un caracter preponderent defensiv-activ, direcționat în concordanță cu obiectivele politicii externe a statului român. Ca urmare România va utiliza elementele puterii militare îndeosebi în spațiul său de interes strategic, pentru a sprijini, a apăra și a promova interesele naționale sub conducerea autorității naționale de comandă.

Armata se subordonează și răspunde în fața conducerii democratice civile a statului. Cadrul legal al Constituției stabilește controlul democratic civil asupra forțelor armate de către conducerea politică a statului — Parlament, Președinte, Consiliul Suprem de Apărare a Țării, Guvern —, precum și procedeele de luare a deciziilor strategice. Folosirea forțelor armate pentru apărarea țării reprezintă o decizie politică ce se adoptă de către conducerea României. Politica de apărare și procesul bugetar sunt transparente și se desfășoară pe baza hotărârilor Parlamentului.

Până la integrarea în structurile Alianței Nord-Atlantice strategia militară se bazează pe principiul capacității defensive credibile, asigurată preponderent prin efort național. Deficitul de securitate militară va fi acoperit prin participarea la Parteneriatul pentru Pace cu Alianța Nord-Atlantică, parteneriatele strategice și speciale, acordurile bilaterale, precum și prin alte aranjamente de securitate cu diferite state.

Strategia direcționează armata către o forță cu capacități sporite, în măsură să acționeze manevrier și decisiv. O asemenea forță servește cel mai bine interesele României, deoarece facilitează participarea noastră activă la structurile internaționale de securitate și se adaptează rapid pentru prevenirea transformării crizelor regionale în conflicte. Totodată oferă cele mai bune temeuri pentru

apărarea statului în cazul unui atac, cu forțe proprii sau într-o structură multinațională. Evoluțiile în conceptele strategice de ducere a războiului, complexitatea crescândă a câmpului de luptă modern și dezvoltarea tehnologică impun ca armata să fie în măsură să ducă acțiuni militare într-o concepție întrunită (a intercategoriailor de forțe ale armatei) la nivel strategic și operativ. În unele situații, în special în condițiile participării la operațiunile multinaționale, acest principiu se poate aplica și la nivelul eșaloanelor tactice. Pentru îndeplinirea acestor misiuni rămân primordiale principiile Alianței Nord-Atlantice privind: solidaritatea aliată, unitatea strategică, partajarea echitabilă a rolurilor, riscurilor și responsabilităților, efortul colectiv pentru apărare, finanțarea multinațională, sprijinirea dezvoltării Identității de Securitate și Apărare Europeană (ESDI) și descurajarea credibilă.

CONCEPTE STRATEGICE

Conceptele strategice descriu principalele modalități de folosire a armatei în operaționalizarea Strategiei militare a României. Ele definesc, de asemenea, direcția în care armata va fi structurată, înzestrată și instruită. Aceste concepte sunt: capacitatea defensivă credibilă, restructurarea și modernizarea, parteneriatul operațional intensificat și integrarea graduală.

Capacitatea defensivă credibilă. Armata României trebuie să mențină permanent capacitatea de a răspunde eficient și adecvat la riscurile generate de mediul de securitate. Riposta graduală și flexibilă, cuprinzând o combinație de acțiuni simultane sau succesive, prin utilizarea forțelor de supraveghere și avertizare timpurie, de acțiune în situații de criză, principale și de rezervă, asigură un răspuns adecvat la riscuri. Aceasta cuprinde patru faze:

- **Avertizarea timpurie.** Forțele specializate din timp de pace, amplasate în apropierea zonelor de frontieră și în adâncimea teritoriului național, asigură capacitatea de supraveghere și avertizare timpurie. Scopul lor este de a participa la prevenirea surprinderii strategice, de a descoperi și de a monitoriza indicii privind apariția și evoluția stărilor de criză și conflict sau pericolul declanșării unei agresiuni armate la adresa României.

- **Reacția rapidă.** Se realizează prin declanșarea promptă a procedurilor specifice prevăzute în acordurile privind măsurile de încredere, limitarea și controlul armamentelor, cooperarea regională, consultările în cadrul Parteneriatului pentru Pace și mecanismele prevăzute în Carta O.N.U. În cazul în care riscurile cresc în intensitate, evidențiind pericolul iminent al declanșării unor acțiuni ostile, dislocarea forțelor trebuie să se realizeze imediat și în mod adecvat. Armata va dispune de forțe de angajare zonală imediată și de forța de reacție rapidă, apte să riposteze prompt împotriva oricărui tip de agresiune militară. Acțiunea lor va fi bazată pe o agilitate acțională deosebită și va avea un caracter oportun, selectiv, dinamic și flexibil. În funcție de amploarea amenințării, o parte din

forțele principale poate fi chemată să sprijine acțiunile Forței de Reacție Rapidă. În situații bine definite, în concordanță cu obiectivele de politică externă și cu angajamentele internaționale ale statului, armata României trebuie să fie în măsură să pregătească, să disloce și să susțină participarea unor forțe la acțiuni în sprijinul păcii, având ca scop soluționarea situațiilor de criză care afectează interesele naționale ale României sau ale comunității internaționale.

- În cazul unei agresiuni militare de amploare atât împotriva României, cât și împotriva unui stat partener sau unui grup de state față de care statul român și-a asumat obligații de sprijin, armata României va fi în măsură să participe la operațiuni comune cu caracter multinațional, corespunzător principiilor apărării colective și prevederilor noului concept strategic al NATO. Totodată armata României va fi în măsură să răspundă angajamentelor față de organizațiile internaționale, în situația participării la operațiuni în sprijinul păcii în conformitate cu procedurile de operare standard ale NATO și/sau ale O.N.U.

Pentru aceste situații armata României trebuie să dispună de forțe operaționale capabile să fie dislocate oriunde pe teritoriul național și în spațiul de interes strategic al României, precum și de forțe apte să desfășoare operațiuni de apărare a teritoriului și să asigure suportul național pentru proiectarea și desfășurarea forțelor partenere (aliat).

- **Apărarea armată generalizată.** În situații extreme se va adopta apărarea armată generalizată. Sistemul național de apărare și toate resursele umane și materiale ale țării vor fi mobilizate pentru a respinge forța agresoare. În cadrul apărării armate generalizate forțele armate trebuie să fie capabile să înfrângă agresiunea militară, la nivel strategic și operativ, desfășurată pe teritoriul național. Inamicul va fi angajat pe toată adâncimea sa pentru a i se reduce potențialul de luptă ofensiv. Operațiunile din afara teritoriului național vor fi desfășurate în scopul prevenirii continuării agresiunii și pentru a nu permite agresorului să reia imediat acțiunea ofensivă.

Restructurarea și modernizarea. Principala orientare în acest domeniu o reprezintă, pe de o parte, crearea noilor structuri de conducere, de luptă, de sprijin de luptă și logistic, moderne sub raport organizatoric, mobile, manevrere și flexibile, cu o mare capacitate de dislocare, protecție și susținere, cu putere de foc sporită și apte să îndeplinească misiuni multiple, iar pe de altă parte, înzestrarea organismului militar cu echipamente adecvate. Trebuie să reconsiderăm rolul componentei informaționale față de cea energetică în cazul unei confruntări armate. Finalitatea modernizării constă în asigurarea unei forțe militare eficiente și de dimensiuni mai mici, activă, puternică, adecvată noului mediu de securitate și capabilă să dea o ripostă oportună. Modernizarea se bazează pe patru elemente principale:

- **Restructurarea forței.** Viitoarea forță militară a României este definită ca Forța Proiect—2005. Această

forță va cuprinde 112.000 de militari activi și 28.000 de civili. Vor fi restructurate comandamentele, statele majore, forțele luptătoare, de sprijin de luptă și logistice. Va crește numărul militarilor profesioniști de la 47% la 71%. Comandamentele și forțele vor fi alcătuite din structuri minuțios concepute, compacte, performante, eficiente, flexibile, compatibile cu standardele NATO și interoperabile cu forțele Alianței. Unitățile operaționale vor fi menținute la un nivel ridicat al capacității de luptă. Forțele teritoriale și de rezervă vor fi încadrate, instruite și menținute la un nivel al capacității de acțiune adecvat nevoilor de asigurare a apărării teritoriale, suportului național și realizării mobilizării. În mediul nostru de securitate calitatea forțelor, rapiditatea în acțiune, caracterul decisiv al riposte și adaptabilitatea lor sunt mult mai importante decât mărimea acestora.

• Managementul personalului care urmează să fie disponibilizat, al tehnicii și infrastructurii excedentare. Componenta Forței Proiect—2005 va fi stabilită precis. Aceasta impune identificarea și definirea fiecărei funcții după grad, specialitate și tehnica necesară. Personalul, tehnica și infrastructura, situate în afara structurilor, vor fi gestionate în conformitate cu legislația și cu politicile de personal și de înzestrare. Începând cu anul 2000 acest personal va primi statutul de rezervă activă. Aceasta, pe de o parte, va asigura capacitatea de a-l reactiva la o deteriorare imprevizibilă a mediului de securitate, iar pe de altă parte va oferi personalului timpul necesar pentru integrarea lui în societatea civilă. Prin redimensionarea organismului militar vor rezulta elemente de infrastructură în exces și, în funcție de situație, vor fi prezentate autorităților naționale măsurile legale întreprinse pentru valorificarea acestora.

• Profesionalizarea forței. Principalul element generator de forță și de tărie al armatei este factorul uman. Aptitudinile native de luptător ale poporului român reprezintă o garanție pentru profesionalizarea în timp scurt a armatei. Actualul sistem de îndeplinire a stagiului militar prin serviciul militar obligatoriu și prin cel alternativ reprezintă o modalitate costisitoare de completare cu efective. Unitățile de supraveghere și avertizare timpurie și de acțiune în situații de criză, având gradul întâi de prioritate, trebuie să cuprindă militari profesioniști care doresc să își dedice o parte din viață carierei militare. Serviciul militar obligatoriu va fi folosit pentru completarea cu personal a forțelor principale de apărare. Începând cu anul 2000 numărul militarilor încorporați va fi corelat cu cerințele de completare a Forței Proiect—2005.

• Achizițiile de tehnică militară. Programul de înzestrare trebuie să fie rațional și selectiv în următorii 5 ani. Accentul în această perioadă se va pune pe menținerea programelor de înzestrare esențiale, în derulare, fără de care, începând cu anul 2004, nu ar fi posibilă modernizarea înzestrării. Vor fi făcute numai acele achiziții care sunt necesare pentru menținerea unei înzestrări adecvate a forțelor și pentru tranziția la Forța Proiect—2005. Toate celelalte programe de modernizare a tehnicii de luptă vor fi

reeșalonate până în anul 2005. Aceste reeșalonări nu vor afecta programul de dezvoltare a sistemelor C4I (comandă, control, comunicații, computere și informații) la toate eșaloanele armatei, acesta având deja finanțarea asigurată.

Parteneriatul operațional intensificat. Sistemul de parteneriate este în prezent cea mai bună cale pentru pregătirea armatei României în vederea integrării într-un mediu de securitate colectivă. Vom dezvolta dinamic relațiile militare cu statele membre ale NATO, folosind cu prioritate oportunitățile oferite de Parteneriatul pentru Pace, Parteneriatul strategic cu S.U.A. și de parteneriatele speciale cu Marea Britanie, Germania, Franța și Italia. De asemenea, vom întări colaborarea bilaterală cu țările candidate la integrarea în NATO și cu celelalte state care pot sprijini eforturile noastre de apropiere de Alianța Nord-Atlantică.

În cadrul cooperării bilaterale și multilaterale armata noastră va participa la exerciții în structurile grupărilor de forțe întrunite și la operațiunile multinaționale în sprijinul păcii. Contribuția noastră va fi, în primul rând, cu unități nominalizate pentru menținerea păcii, de sprijin, logistice și cu ofițeri specialiști în domeniul cooperării civili — militari. Prin aceste parteneriate în care armata este angajată putem să continuăm perfecționarea sistemului nostru de gestionare a crizelor. În cadrul cooperării subregionale vom participa activ la: Forța multinațională de pace din sud-estul Europei (MPF—SEE), împreună cu Albania, Bulgaria, FYROM, Grecia, Italia, Turcia; Inițiativa de cooperare control central-europeană (CENCOOP), împreună cu Austria, Elveția, Slovacia, Slovenia și Ungaria; Brigada multinațională cu capacitatea de luptă ridicată a forțelor O.N.U. în așteptare (SHIRBRIG); Grupul de cooperare navală în Marea Negară (BLACKSEAFOR), cu participarea Bulgariei, Georgiei, Federației Ruse, Turciei și Ucrainei.

Integrarea graduală. Pentru realizarea obiectivelor de securitate națională România trebuie să se integreze în instituțiile euroatlantice și europene și să își consolideze rolul în alte structuri de securitate. Integrarea în NATO este prioritară și este cea mai bună opțiune pentru România de a avansa către un mediu de securitate colectivă.

• Integrarea în NATO. Summitul de la Washington a dat o nouă dimensiune lărgirii NATO, prin promovarea conceptului de Plan de acțiune pentru aderare. Armata României este angajată activ în procesul de înfăptuire a cerințelor militare ale programului. În acest sens principalele direcții de acțiune ale armatei sunt următoarele:

- îndeplinirea obiectivelor stabilite în programele naționale anuale de pregătire pentru integrare;
- angajarea deplină în Parteneriatul pentru Pace Operațional;
- abordarea problemelor de securitate și a procesului de planificare a apărării potrivit noului concept strategic al NATO;
- amplificarea progresivă a participării la structurile și acțiunile comune, îndeosebi în domeniile planificării

strategice și operaționale, sistemelor de comandă, control, comunicații și informatică, managementului și apărării spațiului aerian, sistemelor de instrucție și infrastructură, precum și al coordonării mișcării;

— asigurarea capabilităților reale pentru apărarea colectivă și pentru implementarea altor măsuri luate de Alianța Nord-Atlantică;

— realizarea standardizării și a interoperabilității.

În cadrul cooperării prin parteneriat cu NATO România sprijină dezvoltarea Identității de Securitate și Apărare Europeană (ESDI). Aceasta constituie un element important al politicii de integrare a României, reprezentând un instrument de abordare și de soluționare a provocărilor regionale în viitor. Intenționăm să sprijinim și să participăm la exercițiile planificate de gestionare a crizelor, incluzând operațiunile de răspuns la acestea, la operațiunile de sprijin al păcii, de căutare-salvare, precum și de asistență umanitară.

• O.S.C.E. și Națiunile Unite. Vom continua să participăm la operațiunile de sprijin al păcii. Implicarea noastră în acest gen de operațiuni va demonstra că România este pe deplin angajată în construirea noii arhitecturi a securității regionale și europene. Participarea noastră va avea la bază interesele naționale. În O.S.C.E., în special, vom sprijini cu tărie diplomația preventivă, prevenirea conflictelor și inițiativele statelor europene de reabilitare postconflict. Angajamentele se vor materializa în participarea armatei României la inițiativele de cooperare militară pentru constituirea forțelor militare multinaționale, destinate în special executării misiunilor de menținere a păcii și umanitare, sub mandatul O.N.U. sau al O.S.C.E.

• Controlul armamentelor. Un rol important în strategia noastră de integrare îl are controlul armamentelor. România este parte la mai multe tratate internaționale privind controlul armamentelor, care au contribuit în mod semnificativ la reducerea tensiunilor în Europa și la limitarea proliferării armelor convenționale și de distrugere în masă. Prioritățile etapei vizează consolidarea și dezvoltarea măsurilor urmărind întărirea încrederii și transparenței în Europa Centrală și de Est, creșterea eficienței acordurilor bilaterale și regionale, sporirea contribuției la soluționarea tensiunilor și conflictelor din vecinătatea României (spațiul ex-iugoslav, partea europeană a spațiului ex-sovietic). O sarcină de bază o reprezintă implementarea Tratatului CFE adaptat, care constituie unul dintre elementele de bază ale noii arhitecturi de securitate europeană. Totodată sprijinim și contribuim la alte inițiative de control al armamentelor și urmărim întărirea capabilităților naționale de verificare.

MISIUNI STRATEGICE

Misiunile strategice ale armatei au la bază obiectivele politicii de apărare și prioritățile acesteia, principiile strategice, hotărârile organismelor de conducere abilitate, precum și evoluțiile mediului de securitate intern și internațional. În

raport cu starea mediului de securitate misiunile se grupează astfel: în timp de pace, în situații de criză și în timp de război.

În timp de pace armata trebuie să asigure o capacitate defensivă credibilă, bazată pe organizare, înzestrare, instruire și cooperare. Principalele misiuni strategice sunt:

— stabilirea forțelor pentru realizarea capacităților de acțiune (ripostă) la nivelul planificat, în raport cu obiectivele stabilite și cu resursele alocate;

— prevenirea sau participarea la prevenirea conflictelor și agresiunii;

— pregătirea populației, economiei și teritoriului pentru apărare și pentru asigurarea sprijinului național pentru operațiunile multinaționale;

— îndeplinirea componentei militare a Programului național de pregătire pentru aderare, în vederea realizării obiectivelor de interoperabilitate și standardizare, a scopurilor de parteneriat și integrare;

— cooperarea pentru pregătirea în cadrul Parteneriatului pentru Pace și conform acordurilor bi- și multilaterale cu alte state;

— participarea la misiuni în sprijinul păcii și umanitare;

— sprijinirea autorităților publice în caz de urgențe civile, calamități naturale și alte dezastre.

În situații de criză. În raport cu caracterul crizei (internă sau internațională) care afectează direct România, armata poate participa, potrivit prevederilor legale și în cooperare cu alte instituții ale statului de drept, la următoarele acțiuni: sprijin logistic acordat Ministerului de Interne și autorităților publice locale; prevenirea acțiunilor destabilizatoare; neutralizarea elementelor terorist-diversioniste și a altor formațiuni ilegal înarmate; controlul căilor de acces la anumite obiective de importanță strategică; prevenirea proliferării armelor convenționale și de distrugere în masă; intervenția în scopul protejării cetățenilor și a infrastructurii de bază; monitorizarea și avertizarea strategică în adâncime cu forțele specializate; realizarea siguranței strategice la frontieră și la obiective de importanță vitală; stoparea traficului cu armament și muniții; limitarea și înlăturarea efectelor dezastrelor.

Angajarea armatei în aceste tipuri de acțiuni se va realiza în conformitate cu planurile guvernamentale și locale (zonale, departamentale); ea va avea un caracter gradual și flexibil și se va executa numai după informarea populației cu privire la pericole și la necesitatea utilizării forțelor armate. Armata va participa numai cu forțele stabilite pentru astfel de acțiuni, înzestrate în mod corespunzător. Armata va acorda sprijin în cazul dezastrelor naturale, la solicitarea autorităților centrale sau locale. În acest sens armata va desemna structurile necesare care vor acționa în cooperare cu forțele de protecție civilă și cu administrația publică locală. În unele situații, pe baza deciziei autorității naționale de comandă, armata poate participa la acest tip de operațiuni și în afara granițelor naționale, scopul fiind limitarea și înlăturarea efectelor dezastrelor.

Participarea la misiunile de gestionare și de răspuns în cazul crizelor regionale (situație care poate avea loc și pe timp de pace) va fi realizată numai cu aprobarea autorității naționale de comandă și cu alocarea fondurilor corespunzătoare. Încetarea implicării militare va avea un caracter flexibil și gradual, pentru a preveni reizbucnirea crizei. Forțele militare vor înceta operațiunile de îndată ce autoritățile civile responsabile vor fi capabile să mențină controlul. În situația participării la operațiuni multinaționale România va transfera autoritatea de comandă asupra unităților sale comandantului forței multinaționale, în conformitate cu procedurile comune convenite și aprobate de Parlamentul României.

În timp de război misiunile forțelor armate se stabilesc în conformitate cu obiectivul politic declarat și cu evaluarea situației strategice. Obiectivul politic se stabilește de către autoritatea națională de comandă. În vederea realizării acestuia putem înfrunța adversari, pornind de la cei care utilizează tehnologii simple într-un mod novator până la cei care folosesc tehnologii avansate și o mare cantitate de informații. Această gamă de conflicte potențiale constituie o provocare ce necesită o forță capabilă de o ripostă rapidă. Aceasta înseamnă o forță cu o organizare superioară, doctrină și instruire, dotată cu tehnică de luptă modernă și cu un potențial acțional performant.

La război forțele armate, prin organizarea și desfășurarea unor riposte decisive, trebuie să respingă acțiunile militare ale agresorului și să creeze condiții favorabile în vederea încheierii sau impunerii păcii, corespunzător intereselor statului român și în strictă conformitate cu situația prevăzută de către autoritățile naționale de comandă pentru încetarea operațiunilor militare. Confruntările violente se vor manifesta în câmpul informațional și al tehnologiei avansate, al războiului în toate mediile și mai puțin între grupări armate posesoare de tehnică și efective numeroase. Ponderea factorilor cantitativi și energetici se va diminua continuu în favoarea celor calitativi și informaționali.

Succesul forțelor armate ale României într-un viitor conflict militar va depinde de: evitarea surprinderii, în special în câmpul informațional; capacitatea de a riposta eficient; cooperarea activă cu forțele partenere (aliate); activarea oportună a forțelor de rezervă; desfășurarea cu profesionalism a operațiunilor întrunite; executarea apărării active; asigurarea protecției depline a forțelor.

CONDUCEREA FORȚELOR SISTEMULUI NAȚIONAL DE APĂRARE

Conducerea de ansamblu (politico-militară) a forțelor armate revine autorității naționale de comandă (Parlamentul, Președintele României, Consiliul Suprem de Apărare a Țării, Guvernul, Ministerul Apărării Naționale și autoritățile administrației publice cu atribuții în domeniul apărării naționale). Președintele României este comandantul forțelor armate și totodată președinte al Consiliului Suprem

de Apărare a Țării — instituție căreia îi revine responsabilitatea de a organiza și de a coordona activitățile din domeniul apărării naționale.

Potrivit deciziilor autorității naționale de comandă, **la nivel strategic** Statului Major General îi revine responsabilitatea exercitării conducerii operaționale, respectiv a comenzii militare a armatei și a operațiunilor acesteia. Coordonarea unitară a activităților și acțiunilor de această natură se exercită de Consiliul Suprem de Apărare a Țării. Pentru conducerea operațională curentă a acțiunilor militare **la pace** și în situații **de criză** funcționează Centrul Național de Comandă Militară (Centrul Operațional pentru Situații de Criză). În situații deosebite, prin hotărâre a Consiliului Suprem de Apărare a Țării, pentru conducerea operațiunilor militare principale se înființează Marele Cartier General.

La nivel operativ conducerea acțiunilor militare se exercită de Comandamentul Operațional Întrunit (COPI), Comandamentele Operaționale ale Forțelor Aeriene și Forțelor Navale, precum și de comandamentele operaționale teritoriale.

Pentru conducerea unor acțiuni militare cu caracter deosebit, cu un grad mare de independență sau/și în raioane (zone) cu trăsături distincte se constituie și funcționează comandamente operaționale întrunite de nivel divizie.

Comandamentul Operațional Întrunit și comandamentele tactice trebuie să fie în măsură să acționeze oriunde pe teritoriul național, precum și în spațiul de interes strategic al României, în compunerea unor grupări de forțe multinaționale.

Conducerea procesului de organizare, înzestrare și de pregătire a forțelor, a procesului de asigurare logistică și administrativă a trupelor, precum și conducerea operațională curentă a acțiunilor militare cu caracter teritorial se execută de statele majore ale categoriilor de forțe ale armatei, care pe timp de pace vor avea în subordine toate structurile luptătoare, de sprijin de luptă și logistice. În situații de criză sau în cazul participării la operațiuni în afara granițelor țării categoriile de forțe ale armatei vor pune la dispoziție Comandamentului Operațional Întrunit sau comandamentelor operaționale tactice forțele necesare pentru îndeplinirea misiunilor stabilite de Statul Major General.

Comandamentele teritoriale vor avea responsabilitatea de a proteja teritoriul României, de a asigura pregătirea forțelor principale și de rezervă, trecerea de la starea de pace la cea de război prin ridicarea graduală a capacității de luptă și direct prin mobilizare.

Conducerea operațiunilor întrunite impune perfecționarea capacităților necesare în vederea culegerii, prelucrării și utilizării neîntrerupte a informațiilor. Realizarea conducerii forțelor impune existența sistemului C4I la toate eșaloanele. Sistemele C4I trebuie să asigure, în condițiile dinamismului deosebit al acțiunilor militare și al fluidității dispozitivelor, acoperirea cu posibilități de conducere a întregului spațiu

de responsabilitate al comandamentelor operaționale, a realizării comenzii și a controlului în timp real al forțelor și al mijloacelor la dispoziție.

Pe timp de pace, în situații de criză și la război conducerea Ministerului Apărării Naționale se exercită de ministrul apărării naționale, care îl reprezintă în raporturile cu celelalte ministere și organisme guvernamentale, cu alte autorități ale administrației publice, cu organisme similare din alte state.

Șeful Statului Major General, cea mai înaltă autoritate militară a armatei, este principalul consilier militar al președintelui țării, Consiliului Suprem de Apărare a Țării și ministrului apărării naționale și exercită conducerea (comanda) militară a armatei. În îndeplinirea acestor responsabilități șeful Statului Major General este ajutat de Comitetul Șefilor de State Majore.

Pentru starea de urgență, în situația existenței unor amenințări la adresa siguranței naționale sau a democrației constituționale, Ministerul Apărării Naționale va organiza și va conduce activitățile pentru sprijinul logistic al forțelor Ministerului de Interne, atunci când acest sprijin este solicitat. În cazul iminenței ori al producerii unor dezastre Statul Major General organizează și conduce — potrivit planurilor de cooperare/intervenții și măsurilor stabilite de Comisia Guvernamentală de Apărare împotriva Dezastrelor — participarea cu forțe și mijloace ale armatei pentru limitarea și înlăturarea efectelor dezastrelor naturale și ale accidentelor.

Pentru starea de asediu Ministerului Apărării Naționale îi revine sarcina principală în coordonarea aplicării măsurilor dispuse prin decretul de instituire a acesteia. Conducerea efectivă a acțiunilor militare se exercită de Statul Major General prin Centrul Național de Comandă Militară (Centrul Operațional pentru Situații de Criză).

Pe plan teritorial, la nivel de județ și de capitală, se înființează, prin hotărâre a Consiliului Suprem de Apărare a Țării, funcția de comandant militar. Atribuțiile comandantului militar se stabilesc din timp de pace de Statul Major General și se aprobă prin hotărâre a Consiliului Suprem de Apărare a Țării.

Structurile, la pace și la război, ale comandamentelor, precum și procedurile de lucru pentru elaborarea concepțiilor, planurilor și documentelor organizatorice de aplicare a acestora vor fi conform standardelor existente în cadrul Alianței Nord-Atlantice. Acest proces are drept scop perfecționarea conducerii militare la toate eşaloanele și crearea condițiilor de realizare a interoperabilității cu structurile similare ale NATO și ale Uniunii Europene (U.E.O.).

STRUCTURA ȘI ORGANIZAREA FORȚEI PROIECT — 2005

Capabilitățile armatei trebuie să corespundă cerințelor legate de îndeplinirea întregii game de misiuni strategice, de la cele organizate pe timp de pace până la cele din timp de război. Pentru a face față provocărilor la adresa

securității naționale în deceniul următor armata României trebuie să întreprindă atât forțele active existente la pace, cât și pe cele care vor fi completate sau mobilizate. Armata include, din punct de vedere funcțional, forțele operaționale, forțele teritoriale și de rezervă.

Forțele operaționale sunt alcătuite din mari unități și unități mecanizate de tancuri, artilerie, vânători de munte, aeromobile, aviație, apărare antiaeriană și de marină, cu efective complete, instruite și dotate adecvat. În situații de criză și de război ele trebuie să fie în măsură să treacă în subordinea comandamentelor operaționale, în vederea constituirii grupării de forțe necesare pentru ducerea acțiunilor militare atât pe teritoriul național, cât și în afara acestuia, în cadrul forțelor multinaționale.

Forțele teritoriale și de rezervă vor fi alcătuite din mari unități și unități aparținând tuturor categoriilor de forțe armate. Acestea sunt destinate pentru executarea apărării teritoriale, pregătirea și executarea mobilizării, precum și pentru sprijinul autorităților locale în cazul unor urgențe civile. În situații de criză ele pot participa cu structurile active în subordinea Comandamentului Operațional Întrunit, în vederea îndeplinirii misiunilor stabilite. În timp de război, după completare/mobilizare și după o pregătire intensivă pentru luptă, forțele teritoriale pot acționa, în funcție de situație, fie în subordinea Comandamentului Operațional Întrunit, fie în subordinea comandamentelor teritoriale.

Din punct de vedere acțional armata cuprinde: forțele de supraveghere și de avertizare timpurie, forțele de acțiune în situații de criză, forțele principale și forțele de rezervă. Categoria operațională în care este inclusă fiecare structură determină prioritățile unității respective în orientarea resurselor, a personalului, tehnicii și a instruirii. Este imperioasă realizarea unui echilibru în cadrul armatei între unitățile prioritare cu o capacitate de luptă ridicată și forțele care au un nivel de instruire mai redus și variabil, reprezentând majoritatea forțelor necesare la război.

Forțele de supraveghere și de avertizare timpurie includ structuri specializate, subordonate nemijlocit atât Statului Major General și altor structuri centrale ale Ministerului Apărării Naționale, cât și categoriilor de forțe armate. Au în compunere unități și subunități de cercetare și de război electronic, structuri de informații, cele destinate realizării sistemelor C4I, precum și unități luptătoare mai compacte, modulare și mobile. Ele sunt destinate descoperirii indiciilor unor posibile conflicte militare și crize, gestionării evoluției factorilor de amplificare a pericolelor la adresa securității naționale, precum și pentru prevenirea surprinderii. Aceste forțe funcționează în general în serviciu de luptă permanent.

Forțele de acțiuni în situații de criză sunt destinate participării la gestionarea crizelor, precum și executării primei riposte în caz de conflict armat. Ele participă la eforturile de realizare a obiectivelor strategiei militare în timp de pace și constituie elementul principal al descurajării. Aceste forțe sunt dislocate astfel încât să asigure operaționalizarea

principalelor direcții și raioane din cadrul zonelor de operațiuni. Forțele de acțiune în situații de criză cuprind: forțe de angajare zonală imediată; forțe de reacție rapidă; comandamente, mari unități și unități nominalizate în Programul individual de parteneriat România—NATO. Forțele de reacție rapidă vor include mari unități și unități ale tuturor categoriilor de forțe ale armatei, capabile să acționeze atât independent, cât și întrunit. Prin deciziile autorității naționale de comandă o parte din forțele de reacție rapidă va putea fi întrebuințată în cadrul structurilor multinaționale pentru prevenirea conflictelor, gestionarea crizelor, precum și în alte misiuni internaționale, sub egida O.N.U. și O.S.C.E. Forțele participante vor avea mărimea, capacitatea acțională și de desfășurare, precum și sprijinul logistic adecvate.

Forțele principale sunt alcătuite din marile unități și din unitățile existente la pace, încadrate, în majoritate, cu efective reduse. Deși personalul de bază va fi constituit din militari de profesie, va exista totuși un procent semnificativ de militari în termen. Aceste forțe devin operaționale pentru război numai după completarea lor cu resurse umane și materiale și după o perioadă adecvată de pregătire intensivă pentru luptă. În unele situații de criză, dacă escaladarea amenințării are loc în timp foarte scurt, elementele activate din compunerea lor pot fi incluse în grupările de forțe destinate gestionării crizei.

Forțele de rezervă reprezintă marile unități și unitățile care se înființează la mobilizare. Ele sunt constituite din comandamente, centre de instrucție și din alte formațiuni militare prevăzute cu structuri și nuclee strict necesare pentru funcționare în timp de pace. Centrele înființează, la mobilizare, mari unități și unități luptătoare, de sprijin de luptă și logistic.

Forțele principale și forțele de rezervă realizează capacitatea de luptă după completarea/inființarea lor și executarea unui număr de zile de pregătire intensivă.

Din punct de vedere structural armata României se compune din: forțele terestre, forțele aeriene militare și forțele navale. Pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter deosebit, atât la nivel central, cât și în cadrul categoriilor de forțe ale armatei se constituie și funcționează forțele speciale. Aceste forțe sunt cele care inițiază, amplifică și gestionează operațiunile speciale în spațiul controlat de agresor.

Forțele terestre reprezintă componenta de bază a armatei și sunt destinate să execute toată gama acțiunilor militare cu caracter terestru și aeromobil, în orice zonă și pe orice direcție, independent sau întrunit cu celelalte categorii de forțe ale armatei, să desfășoare operațiuni și lupte de apărare și ofensive pentru capturarea ori nimicirea inamicului pătruns pe teritoriul național, atât în compunerea structurilor militare naționale, cât și a celor multinaționale.

Structurile operaționale vor cuprinde 8 brigăzi luptătoare, 4 brigăzi de sprijin de luptă și 2 brigăzi de logistică. O parte din unitățile ce compun structura operațională trebuie

să fie în măsură să acționeze și în afara teritoriului național, în cadrul grupărilor multinaționale de forțe. Structurile de mobilizare și de rezervă vor cuprinde 10 brigăzi luptătoare, 5 brigăzi de sprijin de luptă și 2 brigăzi de logistică.

Forțele aeriene sunt destinate să apere suveranitatea statului în spațiul aerian național, independent sau împreună cu celelalte categorii de forțe armate, precum și în compunerea grupărilor de forțe multinaționale, în scopul câștigării și menținerii controlului asupra spațiului aerian și sprijinirii din aer a forțelor terestre sau maritime angajate în acțiuni militare. Ele vor fi, preponderent, în categoria forțelor de supraveghere sau de reacție. Forțele active vor avea în compunere un comandament operațional, 2 comandamente de divizie aeriană, 4 baze aeriene și 2 brigăzi de apărare antiaeriană. Forțele de rezervă vor cuprinde 2 baze aeriene și 2—3 aerodromuri.

Forțele navale sunt destinate să execute acțiuni militare independent, împreună cu celelalte categorii de forțe ale armatei, în compunerea unor grupări multinaționale, în spațiul de interes maritim, fluvial și terestru pentru: apărarea comunicațiilor maritime și fluviale proprii; asigurarea ieșirii României la mare; exercitarea drepturilor legitime ale statului în zona economică exclusivă; lovirea comunicațiilor navale ale inamicului; interzicerea debarcării desantului maritim; apărarea Dobrogei; îndeplinirea misiunilor de sprijin al păcii și umanitare. Structurile vor fi incluse îndeosebi în categoria forțelor de supraveghere sau de reacție rapidă și vor avea în compunere un comandament operațional, Flota maritimă, Flotila fluvială și ale forțe. Flota maritimă asigură protecția și apărarea litoralului maritim, a apelor teritoriale, precum și protecția bunurilor și intereselor statului român din cadrul spațiului maritim cu regim de zonă economică exclusivă (similar). Forțele operaționale din cadrul Flotei maritime trebuie să fie în măsură să asigure o prezență activă în apele internaționale ale Mării Negre pentru protecția, în mod independent sau în cooperare cu forțe aliate/partenere, a intereselor statului român sau a regulilor de drept internațional.

Unitățile navale din compunerea Flotei maritime trebuie să fie capabile să ia parte la operațiuni comune în sprijinul păcii, în cadrul unor grupări multinaționale în spațiul de interes strategic al României, precum și să furnizeze o prezență limitată în cadrul altor zone, în conformitate cu obligațiile asumate prin Parteneriatul pentru Pace (integrarea în Alianța Nord-Atlantică).

Flotila fluvială asigură paza și apărarea Deltei Dunării, a Dunării maritime și interioare, precum și protecția intereselor statului român în apele de frontieră.

CONCEPȚIA DE PREGĂTIRE ȘI DE ANGAJARE A ARMATEI ÎN ACȚIUNI MILITARE

Pregătirea armatei cuprinde două componente principale: formarea și perfecționarea militarilor de profesie prin sistemul învățământului militar și pregătirea pentru luptă (instruirea) a structurilor militare.

Sistemul de învățământ pentru ofițeri și subofițeri (maiștri militari) este astfel conceput încât să asigure o bună pregătire managerială, tehnică și de specialitate și se completează cu sistemul de pregătire a gradaților și soldaților profesioniști, precum și cu sistemul de apreciere a salariilor civili.

Un accent deosebit vom pune pe participarea a cât mai mulți ofițeri în colegiile, școlile și institutele de pregătire (inclusiv limbi străine) din alte țări. Centrul Regional de Pregătire NATO/PfP din România va specializa personalul în cunoașterea și lucrul cu procedurile NATO, la nivel tactic și întrunit. Locul și rolul subofițerului în structura profesională a armatei vor fi redefinite. El va fi comandant de structuri militare de la baza ierarhiei militare (echipaj, grupă, pluton), instructor, lucrător de stat major, specialist în domeniul tehnic și administrativ.

Pregătirea pentru luptă a armatei are ca obiectiv general creșterea capacității comandamentelor și a trupelor de a desfășura acțiuni militare independente, întrunit, în cooperare cu celelalte forțe ale sistemului național de apărare, precum și în cadrul coalițiilor sau alianțelor. Pregătirea pentru luptă a elementelor componente va avea unele particularități, în funcție de locul lor în structura armatei.

Pregătirea pentru luptă a forțelor de supraveghere și de avertizare timpurie se va executa concomitent cu îndeplinirea misiunilor de bază ce le revin, corespunzător categoriei de forțe ale armatei și armei din care fac parte. În același mod se vor instrui și forțele de acțiune în situații de criză. În perioada premergătoare datei la care vor participa la operațiuni multinaționale ele vor executa o pregătire particularizată la specificul fiecărei misiuni.

Structurile militare cu efective complete din compunerea forțelor principale se vor instrui pentru a fi în măsură să îndeplinească misiuni de luptă concomitent cu forțele de reacție rapidă sau după un anumit interval, determinat de durata completării până la necesarul de război și a parcurgerii unei perioade de pregătire intensivă. Structurile militare cu efective reduse vor pregăti numai personalul încadrat, desfășurând totodată activități specifice creșterii capacității de luptă prin mobilizare.

Forțele de rezervă execută pregătirea de comandament, concomitent cu activitățile care vizează aplicarea planurilor de mobilizare. Pentru rezerviștii prevăzuți în planurile proprii structurile militare care se mobilizează organizează convocări sau concentrări de instrucție.

Principala caracteristică a procesului de pregătire va fi standardizarea instruirii de bază la un nivel maxim posibil pentru fiecare categorie de forțe ale armatei. O atenție deosebită va fi acordată problemelor specifice, procedurilor de stat major și întrebuințării tehnicii de luptă, punându-se accent pe îndeplinirea misiunilor prin utilizarea sistemului C4I. Sarcina prioritară a instruirii o va constitui profesionalizarea personalului, potrivit standardelor naționale și ale Alianței Nord-Atlantice.

Personalul militar va fi instruit în scopul menținerii deprinderilor impuse de utilizarea tehnicii de luptă necesare în vederea îndeplinirii misiunilor. Treptat se va mări numărul tragerilor executate în poligoane, al orelor alocate pentru conducerea vehiculelor, al orelor de zbor și de navigație maritimă și fluvială. Instruirea va fi orientată spre creșterea stării de operativitate a forțelor. Unitățile de supraveghere și de avertizare timpurie vor trebui să identifice și să răspundă în mod adecvat primilor indici de deteriorare a situației interne sau externe. Forțele de reacție rapidă își vor perfecționa capacitățile pentru a fi în măsură să se deplaseze rapid din garnizoanele de reședință, cu toate mijloacele la dispoziție. Ele își vor dezvoltă și exersa capacitatea de a desfășura operațiunile într-un mod coerent, întrunit și în timp scurt.

Armata va respecta standardele de operativitate stabilite. Forțele de supraveghere și de avertizare timpurie, precum și cele de acțiune în situații de criză vor fi încadrate în proporție de cel puțin 90% (pentru forțele aeriene raportul va fi de 2:1 pentru echipaj/avion). Unităților nu li se vor repartiza mai puțin de 90% din necesarul de tehnică de luptă. Standardul pentru capacitatea de luptă operativă va fi de 80%. În vederea asigurării cerințelor de pregătire vor fi repartizate cel puțin 80% din resursele necesare. Pe măsură ce resursele necesare vor fi realizate, standardele operative vor fi ridicate la niveluri cât mai înalte, începând cu forțele de reacție imediată și rapidă, care sunt prioritare.

Concepția de angajare a armatei române în situații de criză și de război are în vedere principiile, conceptele strategice, misiunile și capacitățile sale și, în perspectivă, ale Forței Proiect—2005. Concepția de angajare cuprinde modalitățile și succesiunea de întrebuințare a forțelor, pentru îndeplinirea obiectivului (obiectivelor) stabilit (stabilite) de autoritatea națională de conducere. Trecerea graduală de la starea de pace la starea de război trebuie să se facă anticipat, într-un timp suficient pentru activarea resurselor, capacitatea structurilor și operaționalizarea forțelor, în raport cu evoluția amenințărilor și cu manifestarea pericolelor.

În situații de criză, în funcție de misiunea primită, armata va angaja numai acele forțe care sunt necesare pentru rezolvarea crizei, păstrându-și libertatea de acțiune pentru a răspunde unei escaladări.

Participarea militarilor armatei României la operațiuni în sprijinul păcii se va face potrivit prevederilor strategiei și doctrinei militare întrunite, precum și prevederilor strategiei (doctrinei) operaționale comune convenite.

La război concepția de angajare a armatei va viza blocarea și respingerea agresorului, folosind forțele de reacție rapidă, concomitent cu lovirea în adâncime a obiectivelor lui vitale (pentru a i se reduce potențialul ofensiv). Decalajul tehnologic impune abordarea tehnicilor de luptă neconvențională, care se constituie în lovitura de răspuns asimetrică în spațiile cucerite prin agresiune. Astfel se vor crea condițiile pentru angajarea decisivă a forțelor principale și, în cooperare cu celelalte elemente ale Sistemului

Apărării Naționale, pentru obținerea unui deznodământ favorabil, în conformitate cu situația prevăzută pentru încheierea operațiunilor de către autoritatea națională de conducere.

În cazul participării la operațiuni militare în cadrul unor grupări multinaționale, forțele armatei României angajate vor fi organizate și conduse potrivit regulilor de angajare și planurilor operaționale comune convenite, sub comanda autorităților militare stabilite prin acord. Comandamentul național își va exercita autoritatea de personal, de jurisdicție și disciplină, precum și responsabilitățile privind înzestrarea, sprijinul logistic, asistența medicală și spirituală (religioasă). Interacțiunea dintre armată și mediul civil (atât guvernamental, cât și neguvernamental) în care se acționează este importantă pentru succesul operațiunilor. Cooperarea dintre civili și militari este interdependentă: mijloacele militare sunt solicitate tot mai mult pentru a ajuta autoritățile civile; în același timp sprijinul civil al operațiunilor militare este important pentru logistică, comunicații, ajutor medical și relații publice.

LOGISTICA

Logistica trebuie să își adapteze capacitățile la scopurile și obiectivele cuprinse în strategia militară, prin stabilirea priorităților necesare în vederea asigurării unui sprijin adecvat, dinamic și oportun pentru susținerea forțelor. Sistemul logistic trebuie să asigure libertatea de acțiune atât în timp de pace, cât și în situații de criză și la război. El trebuie să fie suplu și flexibil pentru a susține participarea la noi tipuri de angajamente/misiuni multinaționale de sprijin al păcii. În acest scop vom moderniza sistemul logistic, având în vedere următoarele obiective:

- să devină integrat, cu o structură modulară, interoperabilă cu sistemele logistice ale armatelor moderne din țările membre ale NATO, care să asigure o autonomie inițială a unităților, în funcție de locul lor în cadrul structurii operaționale (în forțele de supraveghere și de avertizare timpurie, în forțele de acțiune în situații de criză, în forțele principale sau de rezervă);

- asigurarea unui înalt grad de viabilitate, flexibilitate și capacitate de adaptare modulară în sprijinirea forțelor, conform diferitelor misiuni repartizate acestora;

- realizarea unei concepții de planificare centralizată și de implementare descentralizată pentru a asigura sprijinul logistic necesar în vederea executării operațiunilor planificate pe teritoriul național și în spațiul de interes strategic;

- dezvoltarea unui sistem informatic de logistică, comparabil cu cel al NATO;

- eliminarea paralelismelor și a întrepătrunderii sarcinilor în domeniul logistic între categoriile de forțe ale armatei, comandamente și direcții centrale;

- renunțarea la principiul preventiv planificat, de execuție a reparațiilor de tehnică din înzestrarea armatei și aplicarea sistemului de mentenanță după necesitate, pe bază de diagnostic;

- implicarea societăților comerciale civile de profil în realizarea unor sarcini ale componentelor logisticii.

Adaptarea sistemului logistic la noua structură de forțe și modernizarea acestuia vor asigura condițiile materiale și de asistență necesare pentru îndeplinirea obiectivelor strategiei militare.

INFRASTRUCTURA

Dezvoltarea și modernizarea infrastructurii vor avea în vedere: noua structură a forțelor și unităților acestora; creșterea condițiilor de pregătire și de trai ale militarilor; mutațiile geostrategice produse în vecinătatea țării noastre (graniță comună cu un stat al Alianței Nord-Atlantice, zone de instabilitate în proximitatea granițelor naționale); înțelegerile comune care se vor încheia cu NATO privind acordarea unor facilități de infrastructură.

Infrastructura noastră trebuie să aibă capacitatea de a susține atât potențialul militar propriu, cât și pe cel al partenerilor și al viitorilor aliați în cadrul unor acțiuni militare comune. Trebuie dezvoltat un sistem național de infrastructură, pentru ca, în calitate de țară gazdă, România să fie în măsură să sprijine de pe teritoriul său operațiunile multinaționale de coaliție sau alianță. Aceasta nu numai că demonstrează hotărârea noastră de a fi un partener și un viitor aliat responsabil și capabil, ci servește și la protejarea intereselor noastre naționale.

Pe măsură ce se desfășoară restructurarea forțelor armate o parte a infrastructurii Ministerului Apărării Naționale va deveni excedentară și din ce în ce mai costisitoare. De aceea, pentru economisirea resurselor vor trebui identificate elemente de infrastructură în exces, în vederea dezafectării. Aceasta se va realiza prin valorificarea adecvată a obiectivelor militare care vor fi închise și/sau transferate în altă proprietate.

Infrastructura rămasă va beneficia de resurse, în mod prioritar, în scopul dezvoltării și al îmbunătățirii. Bazele aeriene vor fi modernizate potrivit standardelor NATO. Infrastructura teritorială va fi menținută și dezvoltată conform prevederilor legale, astfel încât să fie asigurate capacitățile operative și de reacție rapidă, necesare pentru îndeplinirea misiunilor.

Modernizarea infrastructurii informaționale a apărării este o necesitate care rezultă din rolul strategic al informației în apărarea națională. Utilizarea tehnologiei informației și managementul resurselor informaționale, în context C4I, trebuie să asigure, prin sistemele staționare și semistaționare, capacitățile de generare, utilizare și de acces distribuit la informațiile necesare pentru asistarea deciziei, securitatea datelor și succesul oricărei misiuni.

RESURSELE APĂRĂRII ARMATE

CONCLUZII

Acestea cuprind personalul, mijloacele financiare, tehnologice, științifice, materiale și de altă natură, care vor fi alocate de stat pentru pregătirea apărării armate a țării. Ele determină, din punct de vedere cantitativ și calitativ, componerea forțelor și dotarea lor cu tehnica de luptă necesară.

Un accent deosebit va fi pus pe îmbunătățirea condițiilor de viață, de lucru și de recreere ale militarilor. Factorul uman trebuie să devină principalul generator de forță al apărării naționale și va trebui situat în centrul preocupărilor sistemului militar.

Noul sistem românesc de planificare, programare și bugetare este compatibil cu sistemele similare ale statelor din NATO. Abordarea integrată a gestionării resurselor va fi în concordanță cu misiunile forțelor armate și va ține seama de modificările structurale, precum și de influența lor asupra capabilităților militare. Efectivele armatei României vor include 112.000 de militari și 28.000 de civili. Transpunerea în practică a cerințelor restructurării și înzestrării armatei impune o creștere reală a fondurilor de la aproximativ 710 milioane dolari S.U.A., începând cu anul 2000, la 1.190 milioane dolari S.U.A. în anul 2007, la care se adaugă datoria externă pentru cheltuielile de înzestrare și sumele necesare pentru învățământ și sănătate. Aceasta este cea mai bună opțiune pentru România și, în același timp, un element realist de stabilitate pentru procesul de planificare. În aceste condiții, strategia alocării resurselor va viza simultan două aspecte fundamentale. În primul rând, fondurile vor fi repartizate cu prioritate pentru programele care asigură realizarea Forței Proiect—2005 și economisirea costurilor printr-o eliminare rapidă a mijloacelor și programelor care nu mai sunt necesare. În al doilea rând, o direcție prioritară va fi echilibrarea bugetului în privința alocării resurselor. În anul 2000 bugetul nostru va aloca 57% pentru personal, 33% pentru operare și mentenanță, 28% pentru achiziționarea tehnicii de luptă, 13% pentru regie. Estimăm ca în anul 2006 să ajungem la standardele realizate de Alianța Nord-Atlantică (40% pentru personal, 35—40% pentru înzestrare, 25—20% pentru operare și mentenanță).

Alocarea resurselor va fi strâns legată de bugetul prevăzut pentru procesul multianual de planificare. Procesul cuprinde două faze. Prima fază (2000—2003) va fi concentrată pe orientarea resurselor către restructurarea forțelor operaționale, la nivelul cerințelor minime, pentru o apărare credibilă și pentru interoperabilitate. Faza a doua (2004—2007) se va concentra în special pe modernizarea tehnicii de luptă. Fazele procesului se întrepătrund, iar termenul limită pentru executarea lor se poate modifica în funcție de alocarea fondurilor suplimentare.

Armata României acționează, în baza hotărârilor autorității naționale de comandă, pentru apărarea și promovarea intereselor naționale de securitate ale țării, prevăzute în documentele oficiale ale statului. Resursele umane și materiale ale României și importanța poziției sale geografice ne determină să servim cel mai bine interesele naționale prin contribuția la securitatea regională. Din punct de vedere militar o forță agilă și capabilă să execute acțiuni adecvate este cea mai potrivită acestui scop.

O astfel de forță poate contribui la operațiunile de securitate sub egida O.N.U., a O.S.C.E. sau a altor organizații internaționale, întrucât unitățile sale sunt transportabile, mobile și capabile să se integreze rapid în structurile multinaționale. Această forță contribuie la securitatea regională, ea reprezentând baza activităților de parteneriat cu vecinii noștri, cu alte state din regiune și constituie totodată un veritabil model pentru formarea militarilor profesioniști. Ea poate acționa rapid și eficient atât pentru prevenirea conflictelor și gestiunea crizelor, înainte ca acestea să se transforme în conflict, cât și pentru respingerea agresiunii (în cazul în care s-a produs) și obținerea victoriei.

Deși formarea și dezvoltarea Forței Proiect—2005 este costisitoare, actualul mediu de securitate ne permite totuși să realizăm acest obiectiv, menținând un nivel adecvat al capacității de ripostă. Stabilirea noii structuri a forței, modernizarea, profesionalizarea, standardizarea pregătirii și raționalizarea temporară a unor achiziții constituie cea mai bună opțiune în condițiile constrângerilor impuse de tranziție. Logistica trebuie să își adapteze capabilitățile la scopurile și obiectivele cuprinse în această strategie, printr-un sprijin adecvat pentru susținerea forțelor.

Infrastructura noastră trebuie să aibă capacitatea de a susține atât sistemul militar propriu, cât și pe cel al partenerilor și al viitorilor aliați.

Resursele apărării armate, incluzând personalul, mijloacele financiare, tehnologice, științifice, materiale și de altă natură, alocate de stat, determină din punct de vedere cantitativ și calitativ alcătuirea forțelor și dotarea cu tehnică de luptă necesare pentru apărarea țării.

Armata României va fi în continuare capabilă să descurajeze și, dacă este necesar, să înfrângă o eventuală agresiune armată împotriva țării noastre. Ea este gata să apere interesele națiunii la ordinul conducerii politice și conform Constituției. Forțele noastre armate nu sunt destinate să devină o sursă de îngrijorare pentru alte state. Armata României este și va rămâne una dintre instituțiile fundamentale ale statului și ale securității naționale.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APELOR, PĂDURILOR ȘI PROTECȚIEI MEDIULUI

ORDIN

pentru aprobarea prețului mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior

Ministrul apelor, pădurilor și protecției mediului,

în conformitate cu prevederile art. 5 din Legea nr. 81/1993 privind determinarea despăgubirilor în cazul unor pagube produse fondului forestier, vegetației forestiere din afara fondului forestier situate pe terenurile proprietate publică și privată și economiei vânatului,

în baza art. 107 alin. 1 și 2 din Legea nr. 26/1996 — Codul silvic,

în temeiul art. 9 din Hotărârea Guvernului nr. 104/1999 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului,

emite următorul ordin:

Art. 1. — Prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, pe baza căruia se va calcula valoarea despăgubirilor pentru pagubele produse fondului forestier și vegetației forestiere din afara fondului forestier, este de 151.000 lei/m³.

Art. 2. — Direcția generală a pădurilor din cadrul Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului și Regia Națională a Pădurilor vor lua măsurile necesare pentru aplicarea prezentului ordin.

Art. 3. — Pe data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului nr. 440/1999 pentru aprobarea prețului mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 25 mai 1999.

Art. 4. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apelor, pădurilor și protecției mediului,

Romică Tomescu

București, 16 martie 2000.

Nr. 323/R.T.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, telefon 411.58.33.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro